

РЕШЕНИЕ

№ 9924

гр. София, 11.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 27 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ**

при участието на секретаря **ВАЛЕРИЯ Й. ДИМИТРОВА**
като разглежда докладваното от **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ** Гражданско дело № 20221110122415 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 422 ГПК.

С искова молба ищецът „Т-----“ ЕАД е предявило против С. А. Х. положителни установителни искове по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл.150, ал.1 ЗЕ вр. чл.200 ЗЗД и чл.86 ЗЗД, с които се иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 4206.96лв., представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от 14.02.2022 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на 665.91лв. за периода от 15.09.2019 г. до 28.01.2022 г., както и сумата от 26.92лв. - главница за дялово разпределение за периода от 01.01.2019г. до 30.04.2020г., ведно със законната лихва считано от 14.02.2022 г. до изплащане на вземането, както и сумата от 5.62лв. - лихва за забава за периода от 03.03.2019г. до 28.01.2022г., за които има издадена заповед по чл.410 ГПК от 22.02.2022г. по ч.гр.д. № 7401/2022г. по описа на СРС, 27 състав.

Ищецът твърди, че между страните е налице облигационно правоотношение по покупко-продажба на топлинна енергия при публично известни общи условия за имот в гр.С---, аб.№ -, като за периода 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г. ищецът доставил топлинна енергия до потребителя, остойностена в размер на 4206.96лв., представляваща главница за топлинна енергия, върху която поради неплащане била начислена лихва за забава в размер на 665.91лв. за периода от 15.09.2019 г. до 28.01.2022 г. Поради неплащане на сумите, въз основа заявление на ищеца от 14.02.2022г., на 22.02.2022г. по ч.гр.д. № 7401/2022г. по описа на СРС, 27 състав, е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, съгласно която процесните суми са претендирани от ответника.

Съобщение с указания по чл.131 ГПК е изпратено до ответника С. А. Х., като в срока е депозиран отговор, в който оспорва исковите. Изрично заявява, че не се оспорва, че за процесния период до имота е доставено претендираното количество топлинна енергия, че е начислена лихва за забава в размер на претендираната сума, както и че е извършена услугата дялово разпределение за претендираната сума. Оспорва да е собственик на процесния имот и да е носител на ограничени вещни права по отношение на същия. Оспорва да е поръчвала топлинна енергия, поради което да

дължи заплащане на претендираната от ищеца стойност за процесния период. Счита, че не дължи и суми за извършена услуга „дялово разпределение“, тъй като ищецът не доказва да е уведомил ответника относно реда и начина за плащане на тези вземания. Прави възражение за погасяване на претендираните от ищеца суми по давност. Оспорва основанията за начисляване на лихви за забава и основанията за начисляване на дялово разпределение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съгласно разпоредбите на 235 ГПК, установи следното от фактическа и правна страна:

С приетия за окончателен доклад по делото съдът е отделил за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че за имот в гр.С----- аб. № - за периода 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г. ищецът е доставил топлинна енергия, остойностена в размер на 4206.96лв.. представляваща главница за топлинна енергия. върху която поради забава била начислена лихва за забава в размер на 665.91лв. за периода от 15.09.2019 г. до 28.01.2022 г.; че в имота е извършена услугата дялово разпределение за претендираната сума от 26.92лв. за главница за периода от 01.01.2019г. до 30.04.2020г. върху която поради забава била начислена лихва за забава в размер на 5.62лв. за периода от 03.03.2019 г. до 28.01.2022 г. Следователно, спорът се концентрира в това ищецът да докаже, че ответникът притежава качеството потребител на топлинна енергия (има сключен договор, или с оглед чл.153, ал.1 ЗЕ е собственик или ползвател на топлоснабдения имот), във връзка с оспорването в отговора на исковата молба, че ответникът не е клиент на ищеца, както и по възражението за погасяване на сумите по давност, така и по основанията за начисляване на лихви и суми за дялово разпределение.

От приобщеното ч.гр.д. № 7401/2022г. по описа на СРС, 27 състав, се установява, че е образувано въз основа на заявление вх.№ 26776/14.02.2022г., въз основа на което на 22.02.2022г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, с която е разпоредено: С. А. Х. с ЕГН: ***** и адрес: гр. С---, общ. Столична, обл. София (столица) да заплати на заявител „Т-----“ ЕАД с ЕИК: --- и адрес: гр. С-----, общ. Столична, обл. София (столица), сумите 4 206,96 лева (четири хиляди двеста и шест лева и 96 стотинки), представляваща главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва за период от 14.02.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 247,47 лева (шестстотин шестдесет и пет лева и 91 стотинки), представляваща мораторна лихва за период от 15.09.2019 г. до 28.01.2022 г., 21,42лева (двадесет и шест лева и 92 стотинки), представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.01.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва за период от 14.02.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 5,62 лева (пет лева и 62 стотинки), представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за период от 01.07.2020 г. до 31.03.2022 г., както и държавна такса в размер на 98,11 лева (деветдесет и осем лева и 11 стотинки) и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50,00 лева (петдесет лева). В срока по чл.414 ГПК е подадено възражение от длъжника, поради което съдът с разпореждане № 30308/05.04.2022г. е дал указания до заявителя по чл.415, ал.1, т.1 ГПК, в изпълнение на които ищецът в срок е предявил настоящия иск.

Приета по делото е данъчна декларация за притежаваните недвижими имоти на територията на Република България по чл. 26 от ЗМДТ от 26.03.1998г., въз основа на която се установява, че лицето А-----, чрез пълномощник С. А. Х., е декларирало процесния имот, находящ се в гр. гр.С---, като своя собственост в размер от 1/2 ид.ч. и в същата е посочено лицето И----- като собственик на останалата 1/2 ид.ч. от имота.

Приети по делото са Общите условия за продажба на топлинна енергия от „Т-----

-----“ ЕАД на потребители за битови нужди в гр.София, действащи след 26.06.2016г., представени към исковата молба.

С приетия за окончателен доклад по делото съдът е отделил за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че за имот в гр.С-----, аб. № -, за периода 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г. ищецът е доставил топлинна енергия, остойностена в размер на 4206.96лв., представляваща главница за топлинна енергия, върху която поради забава била начислена лихва за забава в размер на 665.91лв. за периода от 15.09.2019 г. до 28.01.2022 г.; че в имота е извършена услугата дялово разпределение за претендираната сума от 26.92лв. за главница за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2021г., върху която поради забава била начислена лихва за забава в размер на 5.62лв. за периода от 01.07.2020 г. до 31.03.2022 г. Следователно, спорът се концентрира в това ищецът да докаже, че ответникът притежава качеството потребител на топлинна енергия (има сключен договор, или с оглед чл.153, ал.1 ЗЕ е собственик или ползвател на топлоснабдения имот), във връзка с оспорването в отговора на исковата молба, че ответникът не е клиент на ищеца, както и по основателността на възражението за погасяване на задълженията по давност.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от правна страна следното:

Предявени положителни установителни икове по реда на чл.422 ГПК с правна квалификация чл. 150, ал.1 ЗЕ вр. чл.200 ЗЗД вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

При релевираните в исковата молба твърдения възникването на спорното право се обуславя от осъществяването в обективната действителност на следните материални предпоставки (юридически факти): 1. наличието на действително правоотношение (валидно сключен) по договор за продажба (доставка) на топлоенергия, по силата на което продавачът се е задължил да прехвърли правото на собственост върху процесните стоки и ги е предал на потребителя (т.е. следва да бъде доказано доставено количество топлинна енергия - отделено за безспорно, качеството на потребител на топлинната енергия на ответника) и 2. продавачът да е доставил топлинна енергия в твърдяното количество на купувача, остойностено в размер на претендираната сума, така и че е било налице основание за начисляване на лихва за забава. По иска с правно основание чл. 86, ал. 1, предложение първо ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже изпадането в забава на ответника за главните задължения, както и размера на законната лихва за забава за процесния период. Ответникът при установяване на горните обстоятелства следва да докаже положителния факт на погасяване на дълга. По възражението за погасяване по давност - в тежест на ищеца е да докаже, че от настъпване на изискуемостта на вземанията са налице обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на давността.

От приетото удостоверение за родствени връзки от 28.11.2019 г. и декларация за притежаваните недвижими имоти на територията на Република България по чл. 26 от ЗМДТ от 26.03.1998г. съдът приема за доказано, че наследодателите на ответника- А---

----- и И-----, са били потребители на топлинна енергия по см. на чл.153 ЗЕ, като собственици на топлоснабдения имот, съответно ответникът като наследник на починалите собственици на имота отговаря за задълженията за доставеното количество топлинна енергия.

Съдържанието на договора за доставка на топлинна енергия е уредено в общоизвестните Общи условия, утвърдени от ДКЕВР, които обвързват ответниците и без да са ги приели изрично, съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 2, изр. 2 ЗЕ, доколкото не се твърди и не се установява изключението по чл. 150, ал. 3 от ЗЕ. В чл.33 (ОУ в сила от 27.06.2016г.) е прието, че купувачите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, след което се начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва от деня на забавата. Съгласно чл.22, ал.2 от ОУ е уредено, че клиентите заплащат на продавача (ищеца) стойността на услугата „дялово разпределение“, извършвана от избрания от тях търговец (в случая ТЛП), като с оглед отделеното за безспорно - не е спорно, че е осъществявана услугата, което се подкрепя и от приетите по делото индивидуални справки и формуляри за отчет.

По възражението за давност:

С оглед фикцията по чл.422, ал.1 ГПК искът се смята предявен от момента на подаване на заявлението, т.е. 14.02.2022г. Вземанията за топлинна енергия се погасяват с тригодишна давност (по чл.111, б. „в“ ЗЗД), като с оглед чл.33 ОУ изискуемостта на вземанията настъпва в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, така и с оглед чл.3, т.2 ЗМДВИП давностният срок е спрял за периода от 13.03.2020г. до 22.05.2020 г., т.е. 70 дни (§ 13 от ПЗР, съобразно която сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в "Държавен вестник"), т.е. погасени са вземанията от 01.05.2018г. до 31.12.2018г., в общ размер на 394,47лв.- главница за топлинна енергия (с оглед данните на ищеца на л.17), или искът за топлинна енергия е основателен за сумата от 3812,49лв. за претендираните вземания за топлинна енергия за периода от 01.01.2019г. до 30.04.2020г.

По иска по чл.86 ЗЗД за **мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия:**

Съгласно чл.33 от ОУ е предвидено, че при неизпълнение в срок на задълженията в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, се дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до момента на заплащането на дължимата сума за топлинна енергия. За погасения по давност период не е начислявана лихва за забава, а за процесния период от 15.09.2019г. до 28.01.2022г. не е налице погасена по давност сума, поради което искът следва да бъде уважен за претендирания размер от 665,91лв.

Искът за **главница за дялово разпределение** следва да се уважи, доколкото не е налице спор, че е извършена услугата дялово разпределение за претендираната сума от 26,92лв. за периода от 01.01.2019г. до 30.04.2020г. Възражението за давност по отношение на тази претенция се явява неоснователно, доколкото за процесния период

не са налице погасени по давност суми поизложените съображения, следователно искът за главница за услугата дялово разпределение е основателен за претендираната сума от 26,92лв. за периода от 01.01.2019г. до 30.04.2020г.

Акцесорният иск за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение следва да се отхвърли, с оглед чл.119 ЗЗД, така и поради това, че в чл.22 от ОУ липсва срок за плащане на услугата за дялово разпределение, поради което купувачът изпада в забава след поканата (чл.84, ал.2 ЗЗД), а доколкото по делото няма доказателства за покана за плащане на главницата за дялово разпределение преди подаване на заявлението, то искът за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение е неоснователен за претендираната сума в размер на **5,62 лв.** за периода от 03.03.2019 г. до 28.01.2022 г.

По разноските:

С оглед изхода на делото право на такива имат двете страни.

Ищецът е сторил разноски в исковото производство в размер на 98,11лв. за д.т., вкл. претендира за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в минимален размер от 100лв., а в заповедното е сторил разноски в размер на 98,11лв. за д.т. и 50лв. за юрисконсултско възнаграждение, поради което и с оглед частичната основателност на исковите, следва да му се присъдят разноски в размер на 91,84лв. за юрисконсултско възнаграждение и 90,11лв. за д.т., или общо 181,05лв. в исковото производство, както и 90,11лв. д.т. и 45,92лв. за юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство, или общо 136,03лв. по заповедното производство, или общо 317,98лв. Ответникът е доказал сторени разноски в размер на 500лв., като поради частичната основателност на исковите, следва да му се присъдят разноски в размер от **40,78 лв.**

Така мотивиран, СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „Т-----“ ЕАД, с ЕИК --- и със седалище и адрес на управление: гр. С-----, положителни установителни искове по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл.150, ал.1 ЗЕ вр. чл.200 ЗЗД и с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, че С. А. Х., ЕГН: *****, гр.С-----, дължи на „Т-----“ ЕАД, сумата от **3812,49лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.01.2019 г. до 30.04.2020 г. за имот в гр.С-----, аб. № -, ведно със законна лихва от 14.02.2022 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на **665,91лв.** за периода от 15.09.2019 г. до 28.01.2022 г., сумата от **26,92 лв.**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.01.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от 14.02.2022 г. до изплащане на вземането, за които суми има издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК от 22.02.2022г. по ч.гр.д. № 7401/2022г. по описа на СРС, 27 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за

топлинна енергия за сумата от 394,47лв., представляваща разликата над уважената част от иска до пълния претендиран размер от 4206,96 лв., за периода от 01.05.2018 г. до 31.12.2018 г., поради погасяване на сумата по давност, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 03.03.2019 г. до 28.01.2022 г. в размер на 5,62лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 вр. ал.8 ГПК С. А. Х., ЕГН: *****, гр.С-----, да заплати на „Т-----“ ЕАД, с ЕИК --- и със седалище и адрес на управление гр. С-----, разноски делото в размер на **317,98лв.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК „Т-----“ ЕАД, с ЕИК --- и със седалище и адрес на управление гр. С-----, да заплати на С. А. Х., ЕГН: *****, гр.С-----, разноски в размер на 40,78лв.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице – помагач на страната на ищеца - „-----“ ЕООД, ЕИК -----.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____